

संहरस्व महावीर्यं स्वयमात्मानमात्मना । नहि शक्नोमि त्वां द्रष्टुं दिवाकरमिवोदितं ।
 अप्रमेयमनाधृष्यं मैनाकमिव पर्वतं । विस्मयश्चैव मे वीर सुमहान् मनसोऽद्य वै ।
 यद्रामस्त्वयि पार्श्वस्थे स्वयं रावणमभ्ययात् । तमेव शक्तस्तं लङ्कां सयोधां सहवाहनां ।
 स्वबाहुबलमाश्रित्य विनाशयितुमञ्जसा । नहि ते किञ्चिदप्राप्यं मारुतात्मज विद्यते । ११९८०
 तव नैकस्य पर्याप्तो रावणः स गणो युधि ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु भीमेन हनुमान् स्वगोत्तमः ।
 प्रत्युवाच ततो वाक्यं स्निग्धगम्भीरया गिरा । एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत ।
 भीमसेन न पर्याप्तो ममासौ राक्षसाधमः । मया तु निहते तस्मिन् रावणे लोककण्ठके ।
 कीर्त्तिर्नश्येद्राघवस्य तत एतदुपेक्षितं । तेन वीरेण तं हत्वा सगणं राक्षसाधमं ।
 आनीता स्वपुरीं सीता कीर्त्तिश्चाख्यापिता नृषु । तद्गच्छ विपुलप्रज्ञ भ्रातुः प्रियहिते रतः । ११९८५
 अरिष्टं चेममध्वानं वायुना परिरक्षितः । एष पन्थाः कुरुश्रेष्ठ सौगन्धिकवनाय ते ।
 द्रक्ष्यसे धनदोद्यानं रक्षितं यत्तराक्षसैः । नच ते तरसा कार्यः कुसुमावचयः स्वयं ।
 दैवतानि हि मान्यानि पुरुषेण विशेषतः । बलिहोमनमस्कारैर्मन्त्रैश्च भरतर्षभ ।
 दैवतानि प्रसादं हि भक्त्या कुर्वन्ति भारत । मा तात साहसं कार्षीः स्वधर्मं परिपालय ।
 स्वधर्मस्यः परं धर्मं बुध्यस्व गमयस्व च । नहि धर्ममविज्ञाय वृद्धाननुपसेव्य च । ११९९०
 धर्मार्थौ वेदितुं शक्या वृहस्पतिसमैरपि । अधर्मो यत्र धर्माख्यो धर्मश्चाधर्मसंज्ञितः ।
 स विज्ञेयो विभागेन यत्र मुह्यन्त्यबुद्धयः । आचारसम्भवो धर्मो धर्मो वेदाः प्रतिष्ठिताः ।
 वेदैर्धर्मज्ञाः समुत्पन्ना यज्ञैर्देवाः प्रतिष्ठिताः । वेदाचारविधानैर्कैर्यज्ञैर्धर्मार्थं देवताः ।
 वृहस्पत्युशनोक्तैश्च नयैर्धर्मार्थं मानवाः । पण्याकरवणिज्याभिः कृत्वा गोऽजाविपोषणैः ।
 वार्त्तया धार्यते सर्वं धर्मैरेतैर्दिजातिभिः । त्रयो वार्त्ता दण्डनीतिलिखो विद्या विजानतां । ११९९५
 ताभिः सम्यक् प्रयुक्ताभिर्लोकयात्रा विधीयते । सा चेद्धर्मकृता न स्वात्तयीधर्ममृते भुवि ।
 दण्डनीतिमृते चापि निर्मर्यादमिदं भवेत् । वार्त्ताधर्मे ह्यवर्त्तिन्यो विनश्येयुरिमाः प्रजाः ।
 सुप्रवृत्तैस्त्रिभिर्ह्येतैर्धर्मैः स्यन्ति वै प्रजाः । दिजातीनामृतं धर्मो ह्येकश्चैवैकवर्णिकः ।
 यज्ञाध्ययनदानानि त्रयः साधारणाः स्मृताः । याजनाध्यापनं विप्रे धर्म्यश्चैव प्रतिग्रहः ।
 पालनं क्षत्रियाणां वै वैश्यधर्मश्च पोषणं । शूद्रशूरा च दिजातीनां शूद्राणां धर्म उच्यते । ११९९०
 भैक्ष्यहोमव्रतैर्होनास्त्यैव गुरुवासिताः । क्षत्रधर्मोऽत्र कौन्तेय तव धर्मोऽत्र रक्षणं ।
 स्वधर्मं प्रतिपद्यस्व विनीतो नियतेन्द्रियः । वृद्धैः सम्यक् सद्भिश्च बुद्धिमद्भिः श्रुताचितैः ।
 आस्थितः शान्तिं दण्डेन व्यसनी परिभूयते । निग्रहानुग्रहैः सम्यग्यदा राजा प्रवर्त्तते ।
 तदा भवन्ति लोकस्य मर्यादाः सुव्यवस्थिताः । तस्माद्देशे च दुर्गे च शत्रुदुर्गवलेषु च ।
 नित्यञ्चारेण बोद्धव्यं स्थानं वृद्धिः क्षयस्तथा । राज्ञामुपायस्वारश्च बुद्धिमन्त्रपराक्रमाः । ११९९५
 निग्रहप्रग्रहौ चैव दाह्यं वै कार्यसाधकं । साक्षा दनेन भेदेन दण्डेनोपेक्षणेन च ।